

[Bjørn Westh]

den delt på over 20 lodder. Men ejendommene i Danmark er i de senere år blevet dårligere arronderede, end de tidligere var. Det skyldes, at der er sket mange sammenlægninger; ca. 3.000 ejendomme er blevet nedlagt og sammenlagt med andre i løbet af nogle år. Når en ejendom på 3-4 lodder bliver sammenlagt med en tilsvarende, har ejendommen efter sammenlægning 6, 7, 8 lodder. Derfor er jordfordeling næsten vigtigere nu end tidligere. Det er derfor et helt forkert signal, når regeringen meddeler, at der ikke skal startes flere jordfordelingsager.

Den aftale, regeringen har indgået med Fremskridtspartiet, gør disse problemer endnu større, end de er i øjeblikket, da der nu skal til-lades sammenlægninger over meget lange afstande, op til 3 km, og samdrift op til 25 km. Når det i aftalen endvidere foreslås, at ejendom nr. 2's bygninger kan frastykkes, og der i realiteten bliver tale om sammenlægning over 10 km, så vil der blive tale om varige strukturskader. En anden bestemmelse i den indgåede aftale, der virker overraskende, er, at en hvilken som helst ejendom, uanset hvor god og velarronderet den er, skal kunne nedlægges.

Alt i alt betyder den aftale, der er lavet, at det bliver betydelig vanskeligere for unge at købe ejendom. Vi ved fra tidligere, at når alle får adgang til at købe landbrug, stiger priserne, og vi ved, at når landmænd får lettere adgang til at sammenlægge ejendomme og købe ejendom nr. 2, stiger priserne også. Ikke mindst nabolandmænds opkøb gennem 1970'erne bevirkede kraftige prisstigninger; man kan blot se Landbrugsministeriets rapport fra 1975 om en fremtidig landbrugspolitik. Det logiske svar for at undgå disse prisstigninger ville være at indføre en værdistigningsafgift. Der burde i øvrigt også tages større hensyn til suppleringsbehov, når erhvervsreglerne lempes.

De lange afstande, der må laves samdrift over efter aftalen, og de større afstande ved sammenlægninger vil bevirke, at landbrugstrafikken på vore veje, også landevejene, vil blive stærkt forøget. Det koster landmændene tid og energi, det koster andre trafikanter besværligheder, og det vil også – og det er selvfølgelig det værste – resultere i et voksende antal trafikulykker.

Der er flere ting i aftalen, der burde trækkes frem og diskuteres nøjere, men det tillader tiden ikke.

Bestemmelserne om at udstykke skov som frijord, når der efter anden lovgivning gives tilskud til skovtilplantning, hvorefter det kan udstykkes som frijord, er meget betænkelige. Vi er imod dem.

Jeg vil også fremhæve, at den ændring af administrationen af landbrugslovgivningen, der lægges op til, er bemærkelsesværdig. Lovens skønsbestemmelser skal administreres af en 3-mands-kommission. Der skal ikke være ankemuligheder. Der kan altså blive tale om vidt forskellige vilkår ved amtsgrænserne for, hvad borgerne må og ikke må. Er det ligebehandling og retssikkerhed? Det var tidligere et vigtigt punkt for de borgerlige partier. Kommissions-medlemmerne skal udpeges af amtsrådene efter indstilling, for de to medlemmers vedkommende af Husmandsforeningerne og Landboforeningerne.

Der kan kun gives dispensation, hvis der er enighed mellem de tre medlemmer af kommissionen, det vil sige, at erhvervsorganisationerne får vetoret. Normalt plejer regeringen at sige, at organisationerne har for stor magt. Det gælder åbenbart ikke, når det drejer sig om landbrugsorganisationer.

Det er i øvrigt forstemmende, at aftaleparterne ikke mener, at lønmodtagerne i jordbrugserhvervet skal repræsenteres i jordbrugskommissionerne. Lønmodtagerne har en vital interesse i en god udvikling for landbruget. Det er gammeldags arbejdsgivermentalitet at holde dem udenfor. Hvornår lærer regeringen, at det er samarbejde, der skal til for at løse Danmarks problemer?

Til sidst vil jeg gerne takke ministeren for hans klare sammenkædning af landbrugslov, struktur, braklægning, ekstensivering og skovtilplantning. Jeg mener ligesom ministeren, at der er en klar sammenhæng mellem lovene på de områder.

Braklægning er efter vores mening noget, der er imod dansk mentalitet. Det er endvidere noget, der vil være meget bureaukratisk og meget indviklet og med et resultat, der ikke vil blive særlig godt set i forhold til det mål, man forfølger – en mindsket produktion – og der vil være store omgælsesmuligheder. Vi er derfor meget skeptiske over for regeringens braklægningsforslag. Vi mener, regeringen burde vise imødekommenhed på landbrugsområdet – netop fordi der er sammenhæng mellem landbrugslov og